

[Justitsministeren]

mer her til landet i medfør af reglerne om familiesammenføring, så vidt muligt hjælpes til rette i Danmark, således at de kan få en tilfredsstillende alderdom. Her er det navnlig af betydning, at det herboende barn har boet i Danmark i en vis periode og dermed har mulighed for at være tilfredsstillende integreret i vort samfund, førend den pågældende får sine forældre hertil. Det foreslås derfor, at det skal være en betingelse for familiesammenføring med forældre til indvandrere, at den herboende indvandrer lovligt har boet her i landet i syv år. Det foreslås endelig, at der for indvandrere ikke skal være adgang til familiesammenføring med forældre, hvis forældrene har børn i hjemlandet.

Også udlændingelovens bestemmelser om familiesammenføring med udenlandske ægtefæller til herboende personer foreslås ændret. Ændringerne tilsigter navnlig at imødegå de såkaldte børneægteskaber, dvs. ægteskaber, hvor en af ægtefællerne er under 18 år, og proformaægteskaber, dvs. ægteskaber, der alene indgås med det formål at kunne tilvejebringe det fornødne grundlag for, at en af ægtefællerne kan opnå opholdstilladelse her i landet.

For så vidt angår børneægteskaberne må det ud fra menneskelige og samfundsmæssige synspunkter forekomme uheldigt, at ganske unge mennesker indgår ægteskab. Særlig stødende virker det, hvis de unge ikke har noget særligt kendskab til hinanden, idet forbindelsen er etableret mellem ægtefællernes forældre. Det foreslås på den baggrund, at det skal være en betingelse for at opnå opholdstilladelse på grundlag af ægteskab, at begge ægtefæller er over 18 år.

Det foreslås endvidere, at det skal være en betingelse for, at en indvandrer kan få en udenlandsk ægtefælle hertil, at den pågældende lovligt har boet her i landet i syv år. Dette initiativ agtes suppleret med en ændring af de administrative regler om ægteskabs indgåelse, således at det som hovedregel skal være en betingelse for, at en udlænding kan indgå ægteskab her i landet, at den pågældende har lovligt ophold her i form af opholdstilladelse, ophold med visum eller ophold som visumfri udlænding.

Som jeg nævnte indledningsvis, er det regeringens opfattelse, at det er et vigtigt led i udlændingepolitikken, at samfundet også tør stil-

le krav til udlændingene. Såvel ved familiesammenføring med ægtefæller og børn som i de fleste tilfælde af familiesammenføring med forældre gælder, at den herboende udlænding har pligt til at forsørge de familiemedlemmer, der kommer hertil. Det er i praksis i mange tilfælde forekommet, at udlændingen ikke overholder sin forsørgelsespligt. Samfundet bør i disse tilfælde markere, at lovgivningen giver udlændingen reelle rettigheder, men også reelle pligter i forhold til det offentlige. Det foreslås med henblik herpå, at der i udlændingeloven indsættes hjemmel til at stille som betingelse for opholdstilladelse efter reglerne om familiesammenføring, at den herboende godtgør at være i stand til at forsørge familien. Vurderingen af, om der foreligger en sådan forsørgelsesevne, skal foretages af de sociale myndigheder.

For indvandrere – dvs. udlændinge, der ikke er danske statsborgere, nordiske statsborgere, flygtninge eller EF-statsborgere – foreslås det, at det skal være et ubetinget krav for familiesammenføring med forældre, at den herboende påtager sig at forsørge forældrene og også godtgør at være i stand hertil.

For familiesammenføring med udenlandske forældre til danske statsborgere, nordiske statsborgere og flygtninge foreslås det, at der som hidtil kan stilles krav om, at den herboende påtager sig forsørgelsen. Som noget nyt kan myndighederne yderligere kræve, at forsørgelsesevnen godtgøres.

Hvad angår familiesammenføring med ægtefælle og børn til udlændinge, foreslås det endvidere, at udlændingemyndighederne kan stille krav om, at forsørgelsesevnen dokumenteres. Reglen vil især få betydning ved indvandrers familiesammenføring med ægtefælle og børn. Selv om hovedreglen i disse tilfælde er, at familiesammenføring nægtes, hvis forsørgelseskravet ikke kan forventes opfyldt, er disse regler imidlertid fakultative, således at der i tilfælde, hvor der foreligger særlige omstændigheder, alligevel kan meddeles opholdstilladelse.

Som et andet virkemiddel til at styrke håndhævelsen af forsørgelsespligten foreslås det, at der skal være adgang til tvangsmæssig inddrivelse hos den herboende af den hjælp, som det offentlige – som følge af den herboendes misligholdelse af sine forpligtelser – må yde foræl-